

професорът не бил на мѣстото си, тя не могла да съобщи нищо. Значи, тя се свързвала съ ума на своя професоръ и чрезъ него съобщавала всичко, каквото ставало на улицата. По сжщия начинъ мнозина отъ васъ могатъ да виждатъ, какво се върши далечъ отъ тѣхъ, но въ присѣтствието на другъ нѣкой, който ще послужи като фокусъ, като срѣдоточие. Въ този смисълъ, хората представятъ срѣда единъ за другъ. Дойде нѣкой човѣкъ при васъ, и вие, безъ да подозирате, ставате ясновидци въ негово присѣтствие.

„Деньтъ Господенъ иде!“ Радвайте се, че Богъ иде сега въ свѣта! Защо? Защото Той става за насъ фокусъ, презъ който можемъ да виждаме ясно. Той ще ни открие нѣщата. Като дойде на земята, Той ще ни покаже всичко. Нѣкой седи, мисли, не иска да се самоотрече и казва: Какъ мога да живѣя по другъ начинъ? Оставете една мома да гледа едно малко дете, и наблюдавайте, какво ще прави. Като поседи детето седмица при нея, тя ще каже: Това дете не е за мене, не мога да го гледамъ. Но ако тази мома се влюби въ нѣкой момъкъ и се ожени за него, ще видите, че следъ една година вече тя е готова да гледа не само едно дете, но и повече отъ едно. Защо? Защото влюбването представя фокусъ, презъ който тя вижда нѣщата въ друга свѣтлина. Азъ не говоря за обикновената любовъ. Не е любовъ това лъжливо, фалшиво понятие, което хората иматъ за любовта; и семейството днесъ не е това, което хората търсятъ. Когато двама души иматъ единъ общъ центъръ помежду си, тѣ сж въ състояние да се жертвуватъ единъ за другъ. Следователно, ние считаме истинско вѣрую това, което се явява като резултатъ на връзка между Бога и човѣка. Когато образуваме общъ центъръ, общъ фокусъ съ Бога, ние ще бждемъ готови заради Него да жертвуваме всичко. Който не е готовъ да се жертвува за Бога, той нѣма никакво вѣрую; който е готовъ да се жертвува, той има опредѣлено вѣрую. Подъ думата „жертва“, азъ разбирамъ човѣкъ да е готовъ да жертвува и дома си, и жена си, и богатството си, и живота си — всичко да жертвува! А тѣй, да седишъ, да четешъ молитви, това е предисловие само на жертвата. Жертвата подразбира абсолютна свобода, безъ никакви колебания. Който има общъ центъръ съ Бога, въ него не може да дойде никакво съмнение. Въ такъвъ човѣкъ страданията, мъжнотиитѣ, неволитѣ сж само на повърхността. Тѣ иматъ такова значение за него, ка-